

til Love. De overførte Bestemmelser stemmer i Hovedsagen overens med Regler i Landkommunalloven af 1867 § 20, 2.—6. Stykke, og § 22 og i Købstadkommunalloven af 1868 §§ 27 og 28. Afsnittets øvrige Bestemmelser svarer — bortset fra to smaa Tilføjelser — til Regler i §§ 3—5 i Loven af 1924. Den ene Tilføjelse gaar ud paa, at Skatteyderne skal have Meddelelse om, til hvilken Myndighed og inden for hvilken Frist de kan *klage*. Den anden giver Skatteyderen en *Rentegodtgørelse* ved Tilbagebetaling af Skat, der ved Anvendelsen af de særlige kommunale Ligningsregler er beregnet med for stort Beløb.

III. Skat til Erhvervskommunen. §§ 18—28.

De her foreslaaede Ændringer i Erhvervsbeskatningen, der, som nævnt, er udarbejdet af et i 1932 ministerielt nedsat Udvalg i dets Betænkning af 7. Februar 1933, *hviler paa den Opfattelse*, at Manglerne ved den nuværende Beskatningsmaade i første Række hidrører fra, at man ved Beskatningen af Erhvervsindtægten i Erhvervskommunen ikke behandler denne Indtægt paa samme Maade som de Indtægter, der oppebæres af Erhvervskommunens Opholdsskatteydere, altsaa navnlig med Hensyn til Børnefradrag og Tillæg eller Fradrag efter Formue og Lejlighed. Man kommer derved til at beskatte de mindre Indtægter uforholdsmæssigt haardt, saaledes at de daarligst stillede Erhvervsskatteydere ofte maa udrede en samlet Skat til Erhvervs- og Opholdskommunen, der væsentligt overstiger, hvad de vilde være kommet til at betale i Kommuneskat, saafremt de ikke havde været erhvervsskattepligtige, men alene havde været skattepligtige som Følge af Ophold til den af de to Kommuner, der har den højeste Beskatning. — Paa den anden Side frembyder de nugældende Erhvervsskatte regler Mulighed for, at Skatteydere opnaar Besparelser, som ikke kan anses begrundede i Forholdene, men rettest bør inddrages til Fordel for en rimelig Fordeling af Skatten mellem Erhvervs- og Opholdskommune.

13. *Kredsen af* de Personer, der bliver *erhvervsskattepligtige* til en anden Kommune end den, hvori de har Ophold, er i det væsentlige den samme efter Forslaget (§ 18) som efter Loven af 1924, dog med følgende *Ændringer*:

a. Som erhvervsskattepligtig er inddraget den, der som *Medinteressent* deltager i en under en andens personlige Ansvar drevne Erhvervsvirksomhed. (Man har derved tilsigtet at